Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0543/2017 }
B8-0544/2017 }
B8-0547/2017 }
B8-0551/2017 }
B8-0553/2017 }
B8-0554/2017 } RC1

4.10.2017

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4

til erstatning af beslutningsforslag fremsat af grupperne:
Verts/ALE (B8-0543/2017)
ALDE (B8-0544/2017)
PPE (B8-0547/2017)
S&D (B8-0551/2017)
ECR (B8-0553/2017)
EFDD (B8-0554/2017)

om situationen for personer med albinisme i Afrika, navnlig i Malawi
(2017/2868(RSP))

Cristian Dan Preda, Tunne Kelam, Sandra Kalniete, Elmar Brok, Dubravka Šuica, Sven Schulze, Lefteris Christoforou, Ivan Štefanec, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Mairead McGuinness, David McAllister, Marijana Petir, Pavel Svoboda, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Bogdan Brunon Wenta, Tomáš Zdechovský, Elisabetta Gardini, Claude Rolin, Jaromír Štětina, Maurice Ponga, Milan Zver, Csaba Sógor, József Nagy, Brian Hayes, Adam Szejnfeld, Luděk Niedermayer, Patricija Šulin, Anna Záborská, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Deirdre Clune, Andrey Kovatchev, Seán Kelly, Roberta Metsola, Krzysztof Hetman, Stanislav Polčák, Ivana Maletić, Željana Zovko, László Tőkés, Jiří Pospíšil, Inese Vaidere
for PPE-Gruppen
Elena Valenciano, Victor Boştinaru, Soraya Post
for S&D-Gruppen
Charles Tannock, Ruža Tomašić, Urszula Krupa, Jan Zahradil, Jana Žitňanská, Notis Marias, Ryszard Czarnecki, Monica Macovei, Ryszard Antoni Legutko, Karol Karski, Branislav Škripek, Raffaele Fitto
for ECR-Gruppen
Hilde Vautmans, Ilhan Kyuchyuk, Izaskun Bilbao Barandica, Johannes Cornelis van Baalen, Javier Nart, Petras Auštrevičius, Marietje Schaake, Urmas Paet, Pavel Telička, Louis Michel, Frédérique Ries, Nathalie Griesbeck, Jasenko Selimovic, Gérard Deprez, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Marian Harkin, Dita Charanzová, Cecilia Wikström, Ivan Jakovčić, Beatriz Becerra Basterrechea, Robert Rochefort, Martina Dlabajová, Nedzhmi Ali, Patricia Lalonde, Ivo Vajgl, Paavo Väyrynen, Filiz Hyusmenova, Valentinas Mazuronis, Norica Nicolai, Carolina Punset, Jozo Radoš
for ALDE-Gruppen
Bodil Valero, Maria Heubuch, Heidi Hautala, Jordi Solé, Judith Sargentini, Bart Staes, Michèle Rivasi, Barbara Lochbihler, Ernest Urtasun, Igor Šoltes, Davor Škrlec, Bronis Ropė, Michel Reimon, Sven Giegold
for Verts/ALE-Gruppen
Ignazio Corrao, Fabio Massimo Castaldo, Isabella Adinolfi, Piernicola Pedicini, Rolandas Paksas, Laura Agea, Laura Ferrara
for EFDD-Gruppen

Europa-Parlamentets beslutning om situationen for personer med albinisme i Afrika, navnlig i Malawi
(2017/2868(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om albinisme i Afrika, særlig beslutning af 7. juli 2016 om situationen for personer med albinisme i Afrika, navnlig i Malawi[1], og af 4. september 2008 om drabene på albinoer i Tanzania[2],

– der henviser til rapporterne fra FN's uafhængige ekspert vedrørende respekt for menneskerettighederne for personer med albinisme af 24. marts 2017 og 18. januar 2016,

– der henviser til erklæring af 13. juni 2017 fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) om en international dag for albinisme,

– der henviser til FN's Højkommissariat for Menneskerettigheders (OHCHR's) pressemeddelelser af 19. september 2017 med titlen "Ground-breaking step to tackle impunity for witchcraft related human rights violations", og af 28. juli 2017 med titlen "Tanzania: "Reported attacks against persons with albinism decline, but root causes still rife in rural areas" – UN expert",

– der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 69/170 af 18. december 2014 om en international dag for albinisme,

– der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 70/229 af 23. december 2015 om personer med albinisme,

– der henviser til Den Afrikanske Menneskerettighedskommissions resolution 263 af 5. november 2013 om forebyggelse af angreb på og forskelsbehandling af personer med albinisme,

– der henviser til den regionale handlingsplan for at sætte en stopper for angreb på personer med albinisme i Afrika for perioden 2017-2021, og Den Afrikanske Menneskerettighedskommissions resolution 373 af 22. maj 2017 herom,

– der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne af 10. december 1948,

– der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,

– der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder,

– der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap,

[1] Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0314.
[2] EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 94.

– der henviser til den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination,

– der henviser til FN's erklæring af 18. december 1992 om rettigheder for personer, der tilhører nationale eller etniske, religiøse eller sproglige minoriteter,

– der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder,

– der henviser til Cotonoupartnerskabsaftalen,

– der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,

A. der henviser til, at albinisme er en arvelig genetisk betinget sygdom, der berører ca. én ud af 20 000 personer på verdensplan og en betydeligt højere andel af befolkningen i landene syd for Sahara, særligt i Tanzania, Malawi og Burundi, der har de højeste koncentrationer af personer med albinisme;

B. der henviser til, at den største trussel mod personer med albinisme i størstedelen af Afrika udgøres af vildledende og overtroiske overbevisninger om tilstanden; der henviser til, at falske associationer mellem albinisme og magiske kræfter udgør den mest alvorlige trussel mod personer med albinisme; der henviser til, at sådanne myter motiverer til vold og handel med disse personers kropsdele til at bringe lykke, sundhed og rigdom; der henviser til, at kvinder med albinisme udsættes for voldtægt på grund af den fejlagtige opfattelse, at samleje med dem kan helbrede hiv/aids;

C. der henviser til, at der ifølge menneskerettighedsgrupper er blevet indberettet mere end 600 angreb mod personer med albinisme i Afrika i det seneste årti, selv om dette tal sandsynligvis er undervurderet; der henviser til, at disse angreb er blevet markant hyppigere i de seneste år, navnlig i Malawi, Tanzania og Mozambique;

D. der henviser til, at der i 2016 forekom 172 mord og 276 andre angreb mod personer med albinisme i 25 afrikanske lande; der henviser til, at der i år ud over tilfældene i Malawi også er blevet rapporteret om sager med angreb på personer med albinisme i Burundi, Mozambique, Zambia og Tanzania, hvor størstedelen af ofrene angiveligt var børn;

E. der henviser til, at en ny bølge af mord og angreb på personer med albinisme siden begyndelsen af 2017 har fået næring af systemiske fejl i Malawis strafferetlige system, som gør, at medlemmer af denne sårbare gruppe er prisgivet kriminelle bander; der henviser til, at mindst to personer med albinisme er blevet dræbt siden januar 2017, mens syv andre har anmeldt forbrydelser såsom forsøg på mord eller bortførelse;

F. der henviser til, at der ganske vist blev indført strengere lovgivning i Malawi i 2016, herunder reformer af straffeloven og anatomiloven, men at dette ikke har forhindret en genopblussen i antallet af drab og angreb på denne sårbare gruppe, primært på grund af utilstrækkelig retshåndhævelse og retsvæsenskapacitet, underliggende årsager og det sociale og kulturelle miljø, samt at gerningsmænd sjældent identificeres, retsforfølges eller dømmes;

G. der henviser til, at personer med albinisme udsættes for ekstreme menneskerettighedskrænkelser, lige fra chikane, forfølgelse, samfundsmæssig diskrimination og udstødelse til bortførelse, voldtægt og mord;

H. der henviser til, at kvinder og børn med albinisme er særligt sårbare over for social udstødelse; der henviser til, at spædbørn efterlades som følge af tilstanden; der henviser til, at børns uddannelse lider som følge af mobning, stigmatisering og overordnet frygt for angreb;

I. der henviser til, at myndighederne i Tanzania har foretaget alvorlige og håndgribelige foranstaltninger for at gribe ind over for hekseri i landet, herunder suspendering af traditionelle naturlægers autorisationer og talrige anholdelser af heksedoktorer; der henviser til, at Tanzanias præsident udnævnte det første parlamentsmedlem med albinisme i 2008, og den første viceminister med albinisme i december 2015;

J. der henviser til, at Mozambique, Nigeria og Kenya har vedtaget en handlingsplan til imødegåelse af angreb, der fokuserer på at fremme folkeoplysning om albinisme og skabe større bevidsthed om spørgsmålet blandt familier og samfund og dermed sikre beskyttelse og social bistand til personer med albinisme, sikre juridisk bistand, hurtige procedurer og forebyggelse af angreb, udveksle og offentliggøre retsafgørelser som et middel til afskrækkelse, og gennemføre yderligere forskning for at forbedre foranstaltninger, der er identificeret i planen og støtte evidensbaseret politikudformning;

K. der henviser til, at Den Afrikanske Menneskerettighedskommission i juni 2017 vedtog en regional handlingsplan for at sætte en stopper for angreb på personer med albinisme for perioden 2017-2021, der blev godkendt af FN og forskellige regionale og internationale aktører; der henviser til, at denne handlingsplan tager sigte på at fremme fælles bestræbelser og tiltag til at bekæmpe vold mod personer med albinisme og beskytte deres og deres familiers rettigheder;

L. der henviser til, at antallet af retsforfølgelser og domfældelser – på trods af voksende international synlighed og vedtagelse af ny lovgivning i de berørte lande – stadig er meget lavt, og at der fortsat begås forbrydelser og tortur under total straffrihed i mange afrikanske lande;

M. der henviser til, at drab, lemlæstelse, forskelsbehandling, chikane og stigmatisering har fordrevet hundredevis af personer med albinisme til midlertidige tilflugtssteder; der henviser til, at denne situation har skabt større utryghed og usikkerhed for personer med albinisme og begrænset deres adgang til grundlæggende tjenesteydelser som sundhedspleje og uddannelse, beskæftigelsesmuligheder og deltagelse i samfundet; der henviser til, at passende lægehjælp, herunder medicin, der forebygger mod hudkræft, begrænses af de udfordringer, personer med albinisme står over for, og som kunne overvindes ved udvikling af medicinske faciliteter og viden i regionen;

N. der henviser til, at livslang frygt og forskelsbehandling fører til langvarig og endog permanent psykosocial skade;

O. der henviser til, at FN i marts 2015 udpegede sin første uafhængige ekspert vedrørende menneskerettigheder for personer med albinisme, Ikponwosa Ero, og officielt erklærede den 13. juni for international dag for albinisme;

P. der henviser til, at EU har gennemført offentlige oplysningskampagner for at skabe større bevidsthed om sagen og har støttet inddragelsen af civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheders kapacitetsopbygningstiltag i kampen mod drab på personer med albinisme;

Q. der henviser til, at personer med albinisme er uforholdsmæssigt hårdt ramt af fattigdom på grund af den vold, diskrimination og marginalisering, de udsættes for;

1. udtrykker dyb bekymring over den fortsatte og udbredte forskelsbehandling og forfølgelse, som personer med albinisme er udsat for i Afrika, navnlig efter den seneste stigning i volden i Malawi; fordømmer skarpt alle drab, bortførelser, lemlæstelser og anden umenneskelig og nedværdigende behandling, som personer med albinisme udsættes for, og udtrykker sin medfølelse og solidaritet med ofrenes familier; fordømmer ligeledes enhver spekulativ handel med kropsdele fra personer med albinisme;

2. er fortsat meget bekymret over, at indførelsen af strengere lovgivning i Malawi ikke har forhindret en nylig genopblussen i angrebene på personer med albinisme; glæder sig over reformerne af straffeloven og anatomiloven; opfordrer imidlertid Malawis myndigheder til fuldt ud at efterforske den seneste bølge af forbrydelser mod personer med albinisme og bringe gerningsmændene til albinismerelaterede forbrydelser for en domstol;

3. minder om, at en stats primære ansvar er at beskytte sine borgere, herunder sårbare grupper, og opfordrer regeringen i Malawi til at tilbyde effektiv beskyttelse til personer med albinisme med henblik på at værne om deres ret til livet og til personlig sikkerhed i overensstemmelse med Malawis internationale forpligtelser og tilsagn på menneskerettighedsområdet;

4. opfordrer indtrængende Malawis myndigheder til at handle proaktivt mod enhver kriminel organisation, der beskæftiger sig med hekseri og menneskehandel, give politiet tilstrækkelig uddannelse og tilstrækkelige ressourcer, foretage en grundig undersøgelse af forbrydelser i forbindelse med albinisme, sætte en stopper for straffrihed og som et hasteanliggende søge international støtte til at gennemføre en upartisk og effektiv efterforskning af alle rapporterede angreb på personer med albinisme med henblik på at retsforfølge de ansvarlige og drage dem til ansvar;

5. opfordrer de afrikanske lande til at udbygge lovgivningen, hvor dette er nødvendigt, for at kriminalisere besiddelse af og handel med kropsdele;

6. opfordrer Malawis regering til mere effektivt at opfylde personer med albinismes medicinske, psykologiske og sociale behov ved at garantere dem lige adgang til sundhedspleje og uddannelse som led i inklusionspolitikker; minder om, at adgangen til sundhedspleje og uddannelse fortsat er en betydelig udfordring for personer med albinisme, som skal håndteres; opfordrer til større investeringer i at skabe passende sociale strukturer, pleje- og rådgivningsstrukturer for ofre, navnlig for kvinder og børn, og bedre

imødekommelse af deres medicinske og psykologiske behov; insisterer på, at der bør indføres politikker til at lette deres reintegration i samfundene;

7. understreger, at den generelle mangel på forståelse og sundhedsinformation om albinisme har tendens til at forværre sundhedstilstanden hos personer med albinisme; understreger behovet for at sikre, at de har adgang til sundhedsydelser, navnlig i landdistrikter og fjerntliggende områder; mener, at sundhedspersonale bør uddannes og bevidstgøres om albinisme; opfordrer til, at lærere og skoleadministrationer gøres mere bevidste om albinisme, og til at Malawis myndigheder letter adgangen til uddannelse for personer med albinisme;

8. glæder sig over de bestræbelser, som regeringen i Tanzania har gjort for at bekæmpe forskelsbehandling af personer med albinisme, og dens beslutning om at forbyde heksedoktorer i et forsøg på at standse drabene på personer med albinisme, men erkender, at for få sager bringes for en domstol; glæder sig desuden over den indsats, der gøres af Mozambique, Kenya og Nigeria;

9. gentager, at der bør gøres en større indsats for at rette op på de underliggende årsager til denne forskelsbehandling og vold mod personer med albinisme gennem offentlige oplysningskampagner; understreger den afgørende rolle, som lokale myndigheder og civilsamfundsorganisationer spiller i at fremme personer med albinismes rettigheder samt oplyse og undervise befolkningen og knuse myter og fordomme om albinisme;

10. er bekymret over de særlige udfordringer, som kvinder og børn med albinisme står over for, og som gør dem mere udsatte for fattigdom, usikkerhed og isolation; insisterer på, at alle ofre bør have adgang til tilstrækkelig læge- og psykologhjælp, og at der bør indføres passende politikker til at lette deres reintegration i samfundene;

11. opfordrer myndighederne i de berørte lande til i samarbejde med deres internationale og regionale partnere at forpligte sig til at bekæmpe de skadelige overtroiske overbevisninger, der fortsat ligger til grund for overgreb mod personer med albinisme, træffe alle nødvendige foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe den ulovlige handel med kropsdele fra personer med albinisme, gennemgå sager med mistanke om gravrøverier på ny, opspore og identificere kilden til efterspørgsel efter sådanne kropsdele, og bringe "albinojægere" for en domstol;

12. minder om, at vold mod personer med albinisme ofte er af grænseoverskridende karakter og insisterer på behovet for at styrke det regionale samarbejde på dette område; glæder sig derfor over alle de initiativer, der træffes på regionalt og internationalt plan for at bekæmpe vold mod personer med albinisme, og navnlig Den Afrikanske Unions og FN's nylige vedtagelse af den regionale handlingsplan om albinisme for perioden 2017-2021, hvilket er et positivt og konkret tegn på engagement fra afrikanske ledere; opfordrer til øjeblikkelig og effektiv gennemførelse af planen;

13. opfordrer EU og dets medlemsstater til fortsat at samarbejde med de berørte lande med henblik på at yde effektiv støtte til deres bestræbelser på at udforme politikker, der tager hånd om albinoers særlige behov og rettigheder på grundlag af ikke-forskelsbehandling og

social inklusion, ved at yde den nødvendige finansielle og tekniske bistand;

14. opfordrer EU til nøje at overvåge menneskerettighedssituationen for personer med albinisme i Afrika, navnlig gennem regelmæssig rapportering og opfølgning fra dets delegationers side, og til fortsat at fremme betydelige forbedringer i deres beskyttelse og sociale integration;

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, regeringerne og parlamenterne i Malawi og Tanzania, Den Afrikanske Union og FN's generalsekretær.